

gjort tidligere indtil Lovens Revision i 1920. Udvalgets enedes dog om ikke at føje noget ind i Loven paa dette Punkt, da det kom til Udvalgets Kundskab, at der paa Tillægsbevillingsloven stilledes et ret betydeligt Beløb til Raadighed til Hjælp til Nedsættelser af de særlig trykkende Præmier, som Sejlskibserhvervet har haft i de sidste Aar, og da Præmierne i dette jo er ret svingende fra Aar til Aar, og de i nogle Aar ligger saa langt nede, at de tangere andre Erhvervs, fandt Udvalget det ikke rigtigt at indføje noget i Loven om, at Staten skulde tage en Part af dette Erhvervs Forsikring. Udvalget erkender imidlertid, at under saadanne Forhold som sidste Aar har Præmierne været saa store, at Sejlskibserhvervet kunde føle sig berettiget til ogsaa i Fremtiden at vente ekstraordinær Hjælp, hvis der skulde blive Tale om lignende store Præmier.

Der har ogsaa fra forskellig Side været rejst Spørgsmaal overfor Udvalget om at gøre det til en Pligt for Forsikringsselskaberne at meddele Forsikringstagerne, naar deres Forsikring er udløbet. Det er jo saadan, at der er uhyre stor Forskel paa Administrationen af de forskellige Ulykkesforsikringsselskaber, som har Ret til at tegne lovpligtig Forsikring. Der er Selskaber, som bruger mere end det dobbelte af, hvad andre Selskaber bruger til Administration, og derfor er det forstaaeligt, at de Forsikringstagere, som ifølge Loven er tvunget til at tegne Forsikring, ønsker at komme ind i de Selskaber, som administreres bedst og billigst, men en Hindring derfor har været, at man har tegnet Forsikring paa 5 eller 10 Aar ad Gangen, og at man ikke altid har været klar over, naar disse Forsikringer udløb, eller naar man skulde udmelde sig for at slippe for den næste Periode. Det har været Aarsagen til, at en hel Mængde Forsikringsselskaber, som drives dyrt, og som har de store Præmier, har kunnet beholde deres forsikrede. Derfor har man overvejet indenfor Udvalget, om der var en Mulighed for at faa det gjort til en Lovpligt, at alle Selskaber meddelte deres Forsikringstagere, naar Forsikringen var udløbet, og gjorde det saa betids, at disse kunde udmelde sig. Vi har imidlertid ikke ment, at det var rigtigt at indføje det i Loven, men vi har bedt den højerede Sundhedsminister indføje det i de Forsikringsbetingelser, som Ministeriet kræver, naar Selskaberne skal have Ret til at optage lovpligtigt forsikrede, idet vi mener, at der hører denne Bestemmelse hjemme. Dog er Selskaberne selvfølgelig forpligtede

overfor Forsikringstagerne, indtil anden Ordning træffes, og selv om man ikke ved Udløbet af Forsikringen har hørt fra dem.

Udvalget har delt sig i to Flertal og to Mindretal, men der er et stort Flertal, som er indforstaaet med det, som var Lovforslagets Hensigt: at bringe en Besparelse for Forsikringstagerne og dermed en Nedsættelse af Ydelserne til de forsikrede, idet man er gaaet ud fra, at Forholdene er saadanne nu, at det er en Nødvendighed, at der kommer en Nedgang, og at der gives Lettelser ogsaa paa Forsikringsomraadet.

Af Flertallet stilles der et Ændringsforslag til § 1, Ændringsforslag Nr. 2. Denne Ændring er ikke af gennemgribende Art, men den skal til, naar Loven skal optrykkes. Det har været et almindeligt Ønske indenfor Udvalget, at man skulde have Loven optrykt, naar den blev færdig fra Rigsdagen. Thi det er uheldigt, at vi har Loven af 1916, Loven af 1920 og nu en ny Lov af 1927. Det er vanskeligt at finde ud af de mange forskellige Love, man skal have dem alle ved Haanden for at se, hvad der er ændret ved den sidst vedtagne Lov. Derfor vilde det være rart at faa Loven optrykt, og den højtærede Minister har lovet, at det skal den blive, naar den er færdig paa Rigsdagen. Det er en Følge deraf, at Ændringsforslag Nr. 2 stilles, idet det vil nødvendiggøre en anden Affattelse end den, der nu findes i Forslaget.

Endvidere stiller Flertallet Ændringsforslag Nr. 5, hvorved der gives Lejlighed til, at en cand. polit. kan blive Formand for Raadet eller rettere sagt til, at det andet Medlem af de kongevalgte Medlemmer i Arbejderforsikrings-Raadet, som nu skal være en Jurist, ikke behøver at være en Jurist, men ogsaa kan være en Kandidat med statsvidenskabelig eller nationaløkonomisk Eksamen, som samtidig har en praktisk Uddannelse i Forsikringsteknik og embedsmæssig Uddannelse paa mindst tre Aar. Man har ønsket denne Bestemmelse indført for ogsaa at aabne Adgang for Mænd med nationaløkonomisk eller statsvidenskabelig Eksamen, som har arbejdet med Forsikringsteknikken og har udført et praktisk Arbejde, og som man derfor mener kan gøre Fyldest lige med Jurister.

Ændringsforslagene Nr. 6, 7 og 8 er stillet af Flertallet. De fører Arbejderforsikrings-Raadets Erhvervsrepræsentanter tilbage til det Tal, som der er efter Loven nu. I Lovforslaget var det foreslaaet, at man skulde halvere Antallet af disse Erhvervsrepræsentanter, saaledes at der kun blev een Arbejdsgiverrepræsentant og een